

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/29/2018
Identifikačné číslo spisu:	7209208005
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7209208005.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu W., bývajúceho v D., zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou v Košiciach, Štúrova č. 20, proti žalovanej I., bývajúcej v T. zastúpenej JUDr. Helenou Knopovou, advokátkou v Košiciach, Štúrova č. 20, o určenie času plnenia, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 13 C 70/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. novembra 2015, sp. zn. 2 Co 439/2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 19. novembra 2015, sp. zn. 2 Co 439/2014
z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozhodnutím z 19. novembra 2015 sp. zn. 2 Co 439/2014, 2 Co 440/2014 potvrdil odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“), zo 17. januára 2014, č. k. 13 C 70/2009-409, ktorým súd prvej inštancie žalobný návrh o určenie času plnenia zamietol a zároveň potvrdil odvolaním žalovanej napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z 25. januára 2012 č. k. 13 C 70/2009-236, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej poriadkovú pokutu vo výške 200 eur.

2. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca v rozsahu odvolacím súdom potvrdeného rozsudku súdu prvej inštancie dovolanie v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Dovolateľ uviedol, že v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu mu súd nesprávnym procesným postupom odňal možnosť konať pred súdom tým, že ani jemu, ani jeho právnomu zástupcovi nebolo doručené vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu, obsah ktorého je žalobcovi známy iba v rozsahu, ktorý vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

3. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že rozsudok odvolacieho súdu považuje za správny, správne právne a presvedčivo odôvodnený a navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“). Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval v zmysle vyššie uvedeného § 470 ods. 1 CSP už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie žalobcu bolo podané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (§ 236, § 237 ods. 1, § 238 OSP) rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016.

5. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, zastúpenou v súlade so zákonom najskôr skúmal, či sú splnené predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a súčasne aj dôvodné.

6. Dovolateľ dovolaním napadol potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 OSP, voči ktorým by bolo dovolanie prípustné. Dovolanie preto podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

7. V súlade s ustanovením § 242 ods. 1 OSP, ktoré ukladalo dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 OSP, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 OSP, ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 OSP.

8. Vady konania podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ OSP dovolateľ nenamietal a ich existenciu po preskúmaní veci nezistil ani dovolací súd.

9. Dovolateľ v dovolaní tvrdil, že mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP).

10. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, právo na doručenie odvolania, právo na možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu, právo na doručenie vyjadrenia k odvolaniu a pod.).

11. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo doručené žalovanej, ktorá sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadrila, toto vyjadrenie však nebolo odvolateľovi doručené. K tomuto zisteniu dovolací súd poznamenáva, že Európsky súd pre ľudské práva vydal 13. januára 2015 rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel Európsky súd pre ľudské práva k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania, a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia. V rozsudku sa doslovne uvádza, že „požiadavka, aby účastníci súdneho konania mali možnosť dozvedieť sa o všetkých dôkazoch alebo vyjadreniach podaných v ich veci a vyjadriť sa k nim, sa vzťahuje na odvolacie konanie rovnako ako na prvostupňové konanie, a to napriek skutočnosti, že odvolanie nemusí vyvolať žiadnu novú argumentáciu“. Pokiaľ súd takúto možnosť druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

12. Po preskúmaní veci dospel dovolací súd k záveru, že v danom prípade došlo postupom odvolacieho súdu k naplneniu procesnej vady vyplývajúcej z § 237 ods. 1 písm. f) OSP. Táto vada spočíva v postupe odvolacieho súdu, ktorý nedoručil vyjadrenie žalovanej k odvolaniu odvolateľovi, v dôsledku čoho bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

13. Na základe uvedených skutočností dovolací súd zrušil dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP). O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne dovolací súd (§ 453 ods. 3 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.